

ΗΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΗ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ετησία διὰ μὲν τοὺς ἐνταῦθα
κ. κ. συνδρομητὰς δρ. Ν. Δ. 12.
Διὰ τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φρ. 18.
Διὰ τὰ δημόσια γραφεῖα φρ. 20.

«Πατὴρ καὶ μητὴρ καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμιώτε-
ρόν ἐστιν ἡ πατὴρ καὶ σεμνότερον καὶ ἀγιώτερον.» (Πλάτων.).

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι τῶν
δέκα στίχων δραχμὰς. 3.
Διατριβαὶ καὶ δικαστικαὶ καταχω-
ρίσεις κατ' ἀποκοπὴν.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΛῆ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΝΕΣΤΩΤΩΝ.

—ο—

(συνέχεια ἴδε ἡρώμερον φύλλον)

Ἀλλὰ καὶ ἡττωμένη ἐπὶ τέλους ἡ
Σερβία ἐν τῇ ἀνίσω πάλῃ, θὰ συντελέ-
σῃ ὅπως βελτιωθῇ σπουδαίως ἡ τύχη
τῶν ἐν Τουρκίᾳ Σλάβων, διότι, καὶ ἐν
περιπτώσει ἥτις τῶν Σέρβων ἀπε-
φασίσθῃ, καθ' ἃ βεβαιούται, ἐν Ραϊχ-
στάδ ν' ἀσφαλισθῶσι τῇ Βοσνίᾳ καὶ τῇ
Ἑρζεγοβίνῃ αἱ παραχωρήσεις, ἃς ὑ-
πεσχέθη ἡ διακοίνωσις τοῦ Ἀνδράσση,
βραδύτερον δὲ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Γορ-
τσακῶφ. Ἀλλ' οἱ ἑλληνικοὶ λαοὶ εὐρί-
σκονται ἐνώπιον διλήμματος ἐξ ἴσου
φοβεροῦ. Ἡ νίκη καὶ ἡ ἐπέκτασις τῆς
Σερβίας πρὸς νότον θὰ καθίστα τὸν
σλαβισμόν ἀπροσμάχητον· ἡ δὲ νίκη
τῆς Πύλης θὰ καθίστα τὸ κράτος τῆς
Πιεζούσης αὐτοὺς αὐθαιρέσις καὶ βίας
δεκάκις βραδύτερον. Ἡδὴ ἀγγέλλεται
ἐξ Ἡπείρου καὶ Θεσσαλίας ὅτι αἱ τουρ-
κικαὶ ἀρχαί, ὑπὸ τὸ πρόσχημα προαι-
ρετικῶν ἐράνων, ἐπιβάλλουσιν εἰς τοὺς
χριστιανεὺς ἀδρότατον καταναγκαστι-
κὸν δάνειον. Ὡστε τὰ ἔξοδα τοῦ τουρ-
κοσλαβικοῦ πολέμου καταβάλλουσιν
ἀπὸ τοῦδε οἱ ἑλληνικοὶ λαοί. Καὶ τοῦ-
το ὀνομάζεται ὑπὸ τῆς ἀθηναϊκῆς πο-
λιτικῆς οὐδετερότης! Ἀλλοτε
ἡ σερβικὴ πολιτικὴ κατεκρίθη πικρό-
τατα ὑπὸ τῶν ἐν Ἀθήναις, διότι «ἐπω-
φελήθη τοῦ αἵματος τῶν Κρητῶν».
Ἀλλὰ διαπὶ καὶ ἡ Ἑλλάς δὲν εἶναι σή-
μερον εἰς θέσιν νὰ ἐπωφελήθῃ τοῦ αἵ-
ματος τῶν Σέρβων; Διότι ἡ Ἑλλάς
κυβερνᾶται ὑπὸ ἀνθρώπων, εἰς οὓς ἀπὸ
τοῦδε ὁ τίτλος τοῦ «πολιτικοῦ» πρέ-
πει ν' ἀπονέμηται μόνον ὡς εἰρωνεία.
Μὴ τις δὲ νομίσῃ ὅτι ταῦτα λέγοντες
ἀφορώμεν μόνον εἰς τὴν ἐνεστῶσαν
κυβέρνησιν. Ὁ Κ. Κουμουνδοῦρος δὲν
ἐφάνη βεβαίως, πολλοῦ γε καὶ δεῖ, ἀν-
τάξιος τοῦ μεγέθους τῶν περιστάσεων.
Ἀλλὰ τί νὰ ἐλπίσῃ τις καὶ παρ' ἀντι-

πολιτεύσεως, ἥτις καὶ ἐν τοιαύτῃ στι-
γμῇ λησμονεῖ ἐπὶ τοσοῦτον τὰς ὑπα-
γορεύσεις τῆς κοινοτάτης φιλοπατρίας,
ὥστε καταγγέλλει κατασκοπικῶς τὸ
ὑπουργεῖον, διότι κατὰ καθήκον ἀπέ-
στειλεν ὑπάλληλόν τινα, ὅπως βολι-
δοσκοπήσῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὸ φρό-
νημα τῶν ἑλληνικῶν λαῶν τῆς Τουρ-
κίας; Ἀδράνεια καὶ ἀβουλία ἐξ ἑνός,
ἐμπάθεια καὶ φιλαρχία ἐξ ἐτέρου, — ἰ-
δοὺ ἡ εἰκὼν, ἣν παρέχει ἡ πολιτεuo-
μένη Ἑλλάς ἐν στιγμῇ, καθ' ἣν μόνον
δι' ἐμβριθοῦς ἐνεργείας καὶ πυρετώδους
δραστηριότητος καὶ ἀδελφικῆς ὁμο-
νοίας θὰ ἦτο ἴσως δυνατόν νὰ προ-
ληφθῇ ἀνεπανόρθωτός τις κατα-
στροφή!

Ἴσως ἡ τραχεῖα ἡμῶν γλῶσσα ἐν
μέσῳ περιστάσεων οὕτω κρίσιμων κα-
τακριθῇ ὑπὸ τινων ὡς ἀποθαρρυντικὴ
καὶ ἐπιζήμιος. Ἀλλ' ἡ κατὰ συνθήκην
ψευδολογία καὶ ἐξαπάτησις τοῦ ἔθνους
θὰ ἦτο σήμερον ἀληθὲς ἐγκλημα.
Ἀλλοίμονον εἰς ἡμᾶς ἐὰν ἐξακολου-
θίσωμεν συγκαλύπτοντες διὰ ῥητορη-
κῶν ἀνθέων τὴν πρὸ τῶν ποδῶν ἡμῶν
χαίνουσαν αἷυσσον! Ἡ στρουθοκά-
μηλος, κρύπτουσα ἀνάνδρως τὴν κε-
φαλὴν, ὅπως μὴ βλέπῃ τὸν κίνδυνον,
δὲν ἀποφεύγει τὴν σφαῖραν τοῦ θηρευ-
τοῦ. Ἀλλως τε δέ, ἡ κατὰπτωσις τῆς
πολιτεuομένης Ἑλλάδος δὲν εἶναι, ὅχι,
λόγος ἐντελοῦς ἀπογνώσεως. Ὁ ἑλλη-
νισμός δφείλει καὶ δύναται νὰ σώσῃ
μόνος ἑαυτόν. Ἄς μὴ περιμένη τὰ
πάντα ἐκ τῆς ἀθηναϊκῆς κυβερνήσεως,
ἥτις στερεῖται ὑλικῶν μέσων, δὲν κα-
τάρθωσιν δὲ καὶ ν' ἀποκτήσῃ τὸ ἡθικόν
ἐκεῖνο κύρος, ὅπερ θὰ ἐπέτρεπεν αὐτῇ
νὰ συμπήξῃ καὶ χρησιμοποίησιν πρὸς
ἕνα σκοπὸν πάσας τὰς ἐθνικὰς δυνά-
μει! Εἰς τὰ τέσσαρα ἑκατομμύρια τῶν
ὑποδοῦλων Ἑλλήνων ἄλλο δὲν ὑπολεί-
πεται, ἢ νὰ βουλευθῶσι καὶ πράξωσι
τὰ δέοντα, ὡς ἐὰν μὴ ὑπῆρχεν ἑλλη-
νικὸν βασίλειον. Ἐν πάσῃ ἑλληνικῇ
πόλει οἱ πρόκριτοι δφείλουσι νὰ σχη-

ματίσωσιν ἐθνικὸν τι κέντρον καὶ νὰ
συσκεφθῶσιν ἐμβριθῶς περὶ τοῦ πρα-
κτέου. Ἡ τοιαύτη ἐνέργεια οὐδὲν ἔχει
τὸ στασιαστικὸν καὶ τὸ ἐκνομον. Δὲν
πρόκειται νὰ διοργανισθῇ ἐπίθεσις καθ'
οἴου δάποτε ἀλλ' ἀπλῶς νὰ παρασκευα-
σθῇ ἡ πανελλήνιος ἀμυνα. Ἐνώπιον τῆς
ἐπικειμένης σλαβικῆς εἰσβολῆς, ἐνώπιον
τῆς ἀφυπνίσεως τοῦ μουσουλμανικοῦ
φανατισμοῦ, ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ, μέ-
νουσα μὲ ἐσταυρωμένους τὰς χεῖρας,
θὰ καθίστατο ἀνυπεράσπιστον λάφυρον
τοῦ νικητοῦ. Πρὸ παντός ἄλλου εἶναι
ἀνάγκη νὰ ἐννοήσῃ πᾶς Ἕλληνα, μὴ
θέλων οὔτε νὰ τουρκεύσῃ, οὔτε νὰ ἐκ-
σλαβισθῇ, ὅτι ἐπέστη ἡ ὥρα τῶν με-
γάλων ὑλικῶν θυσιῶν. Τὰ 5—6 ἑκα-
τομμύρια δραχμῶν, ἅτινα ἀπαιτοῦνται
πρὸς ὅπλισμόν τοῦ ἔθνους καὶ ἅτινα
δὲν δύναται νὰ διαθέσῃ ἡ ἑκατοντάδα
ὅλην ἑκατομμυρίων σπαταλήσασα ἀ-
θηναϊκὴ πολιτικὴ, δφείλει καὶ δύναται
νὰ παράσῃ εὐκόλως αὐθόρμητος ἔ-
ρανος τοῦ Πανελληνίου. Θὰ ἦτον, τῇ
ἀληθείᾳ, αἰσχύνῃ ἀνεξάλειπτος, ἐὰν τὸ
πλουσιώτατον ἑλληνικὸν ἔθνος δὲν κα-
τάρθῃ, ὅτι κατάρθωσιν μία τῶν πε-
νεστάτων χωρῶν τῆς γῆς, τὸ Μαυρο-
βούνιον! Λαὸς μὴ ἡξέυρων νὰ ὑπερα-
σπίσῃ ἑαυτόν κατὰ τοῦ δεινοτάτου τῶν
κινδύνων, θὰ ἐδεικνύετο ἀνάξιος ἀνε-
ξαρτήτου υπάρξεως. Ἐν Ἀθήναις ὑ-
πάρχει ἤδη ἐπιτροπὴ πρὸς σχηματι-
σμόν ἐθνικοῦ στόλου. Ἡ ἐπιτροπὴ αὐ-
τῇ, συγχειμένη ἐκ σεβαστοτάτων καὶ
πάσης ἐμπιστοσύνης ἀξίων ἀνδρῶν,
δύναται ν' ἀναλάβῃ θαρρουντῶς ὑψη-
λότερον προορισμόν, νὰ μετατραπῇ
εἰς «ἐπιτροπὴν πρὸς ὅπλισμόν τοῦ ἔ-
θνους» καὶ νὰ διοργανώσῃ ἀπανταχοῦ
δι' εἰδικῶν ἐπιτροπῶν τὸν πανελλήνιον
ἔρανον.

(ἔπεται συνέχεια)

ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΑ.

Δεινὸν ἄκουσμα περιηγεῖ τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου, τὰ ὧτα καὶ εἰδῆσις φοβερά συγ- κόπτει ἰδίως παντὸς Ἑλλήνος τὴν καρδίαν. Λέγεται ὅτι πολλοὶ τῶν ἐν Τουρκίᾳ Ἑλ- λήνων καὶ τῶν Ἑλληνικῶν κοινοτήτων πολ- λὰ ποιοῦσιν ἐράνους ὑπὲρ τῶν ἀλλοφύλων Ὀσμανῶν, πολεμουμένων κατὰ τῶν χριστι- ανικῶν λαῶν, ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἐκείτων ἀ- γωνιζομένων. Λέγεται ὅτι μετὰ τῶν ἐν Τουρκίᾳ περιθιλλέτων ὁμογενῶν τινὲς ποσὰ μέγιστα συνεισφέρουσι καὶ δάνεια ἐπὶ δα- νείων τοῖς τυράννοις ἐναντίον τῶν τυραν- νουμένων παρέχονται. Καὶ τὸ φοβερότερον, ὅτι καὶ αὐτοὶ ὁ Πατριάρχης τῶν Ὁρθόδο- ξων, ὁ κατὰ τὸν θρόνον τοῦ Χρυ- σοστόμου καὶ τοῦ Φωτίου, παρὰ τὰς κλίμα- κας οὐ τινος ἐκρεμάσθησαν ὁ Λούκαρις, ὁ Γρηγόριος καὶ τόσοι ἄλλοι τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐνδοξοὶ μάρτυρες ἡ- νοίξαν καταλόγους συνδρομῶν διὰ τὰς δα- πάνας τῆς Ἡμισελήνου κατὰ τοῦ Σταυροῦ πολεμούσης.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἀπὸ τινων ἐτῶν πολλὰ καὶ ἐγράψαν καὶ ἐρρέθησαν περὶ τοῦ τίς ἢ κατὰ τὴν ἰσχυρίαν καὶ ὠφελιμωτέρα τῇ Ἑλλάδι πρὸς τοὺς Ὀσμανοὺς πολι- τική, καὶ τὸ Ἑλληνοτουρκικὸν ζήτημα ἐ- πησχόλησε καὶ ἐπασχολεῖ ἰδίως τοὺς ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ καὶ τῇ δούλῃ Ἑλλάδι πολιτικούς καὶ δημοσιογράφους. Ἀλλ' ὅμως εἶναι ἀλη- θὲς τοῦ ζητήματος τούτου ἡ λύσις, ὡς καὶ ἄλλοτε ἔγραψεν ὁ «Ἡλιος», εἶναι ἐκ τῶν δυσχερεστέρων ἂν ὅχι ἐκ τῶν ἀδυνάτων.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι συμπέπτουσι μὲν ἐπὶ τέ- λους τὰ συμφέροντα τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ὀσμανῶν ἐναντίον τῶν τρίτων, καὶ πρὸ πάν- των ἐναντίον τοῦ ἀπειλούντος τὴν Ἀνατο- λὴν Πανσλαβισμοῦ. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ Ἑλ- ληνισμὸς διὰ τῶν γραμμάτων, τῶν συλλό- γων καὶ ἐν γένει διὰ τῆς κραταιότητος αὐ- τοῦ διανοίας καὶ τῆς πρὸς πᾶσαν πρόοδον τάσεως, ἴσως ποτε δυνήσῃ νὰ κατισχύσῃ τοῦ Ὀσμανισμοῦ. Ναί, πάντα ταῦτα εἶναι ἰδέαι κατὰ θεωρίαν ὀρθαί καὶ ἴσως ποτὲ ἐφαρμο- σταί. Ἀλλ' ὅμως ἡ ἱστορία πολλῶν αἰώ- νων διδάσκει ὅτι οἱ Ὀσμανοὶ ἐπὶ πεντακο- σίους ἐνιαυτοὺς ἐστρατοπεδευμένοι ὄντες ἐν μέσῳ τῆς Χριστιανικῆς Εὐρώπης, καὶ ὡς ἐκ τῆς θρησκείας αὐτῶν, καὶ ἐξ ἄλλων πολιτι- ολογικῶν καὶ ἐθνολογικῶν ἀφορμῶν, οὐτε νὰ μεταλλάξωσι τινος στοιχείου ἐνωτικοῦ οὐτε νὰ μεταδώσωσι τοιοῦτον τοῖς δεσποζομένοις λαοῖς δύνανται. Πρὸς δὲ τούτοις, ἐπεὶ δὲ ἐν τῷ μετὰ καὶ πρὶν ἢ λυθῇ τὸ ζήτημα, ἐ- πηλθεν ὁ παρὼν πόλεμος, ἐπίκειται δὲ τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος ἡ λύσις, οὐδὲ μένει ἤδη χρόνος πρὸς δοκιμασίαν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν περὶ Ἑλληνοτουρκικῆς ἐ- νότητος ἰδεῶν καὶ ἐπεὶ δὲ οἱ Νεότουρκοι οὐδαμῶς φαίνονται ἐπιδικῶντες τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος καθ' ὅν, οἱ Ἑλλήνες ἐννοοῦ- μεν τρόπον, ἀλλὰ μάλιστα δημιουργοῦσι καὶ αὐτοὶ τὴν ἰδέαν τοῦ Πανοςμανισμοῦ ἢ τῆς Πανοςμανικῆς ἐνότητος ἥς αἱ ἀρχαὶ πάσης ἄλλης πρὸς τὸν Ἑλληνισμὸν εἰσι φοβερότεραι, διὰ ταῦτα, ἡμεῖς τοῦλάχιστον φρονοῦμεν, ὅτι οὐχὶ ὁ Πατριάρχης ὥστε μέχρι τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ γένους εἶναι ὁ διάδο- χος τοῦ Κωνσταντίνου καὶ ὁ θρησκευτικὸς ἐθνάρχης τῶν Πανελλήνων, οὐχὶ οἱ Ζαῖφαι καὶ οἱ Χρηστάκη καὶ οἱ ἄλλοι ὅμοιοι τού- τοις μεγάλοι καὶ σπουδαῖοι ὁμογενεῖς, ἀλλ'

οὐδ' ὁ ἀπλούστερος τῶν Χριστιανῶν Ἑλλή- νων ὅσοι εὐρίσκονται ὅπουδήποτε τῆς δου- λευούσης Πατρίδος, δικαιοῦται νὰ ἐνεργῇ ὑπὲρ τῆς Ἡμισελήνου τῆς βεβαμμένης εἰς τὸ αἷμα τοῦ Παλαιολόγου, τοῦ Γρηγορίου καὶ τοῦ λοιποῦ περικειμένου νέφους τῶν μαρ- τύρων, καὶ διακειμένης, ἐκ διαμέτρου πρὸς τὸν Σταυρὸν καὶ τὸν Ἑλληνισμὸν. Στήτω λοιπὸν, στήτω πᾶς Ἑλληνομετὰ φέ- βου Θεοῦ καὶ πίστεως καὶ ἀγάπης ἐνώπιον τοῦ Σταυροῦ. Ἀρκεσθῆτω δὲ εἰς τὴν ἀκού- σιν καὶ λυπηρὰν τῆς Πατρίδος οὐδετερό- τητα, ἣν ἐγέννησεν ἡ κακόχαρτος ἐρὶς τῶν ἐν Ἑλλάδι πολιτευομένων, καὶ ἥτις μετὰ τῶν λοιπῶν ἐπιπολαίων αὐτῆς ἐπινοημάτων ἔθεσεν οὐχὶ προσηκόντως ἀλλ' ἀορίστως καὶ τὴν ἰδέαν τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς Ἑνότητος, ἥτις ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ὥς ἐκ τῶν ὑστέρων καταφαίνεται, συνετέλεσεν εἰς τὴν πολέμ- κήν τοῦ ἔθνους ἀκηδεῖαν καὶ τὸν παντελῆ αὐτοῦ ἀφοπλισμὸν. Καὶ ὡς δὲ τινες, ὡς φρο- νοῦμεν, τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐφημερίδων ἠθέλη- σαν νὰ ὑπερασπίσωσι τὴν ἐλευθερίαν ταύτην τοῦ Πατριαρχείου συμπεριφορὰν, ὡς εὐλογο- φανῇ πρόφασιν ἀκαίρως προβάλλοντες τὸν περιστάμενον ἐκ τῶν Τουρκικῶν κίνδυνον καὶ τὴν τῶν ἄλλων ἐν Τουρκίᾳ κλήρῳ ἀπορί- μωσιν. Διότι οὕτε αἱ περιστάσεις τοῦ 1821 ἐφίστανται, καθ' ὅς ὁ αἰετὶς Γρηγόριος οὐχὶ τρέμων μόνον ὑπὸ τὴν μάχαιραν τοῦ Μωχμούτ ἀλλὰ καὶ ἐξαπατῶν αὐτὸν ἐξέ- διδε κατὰ τῆς ἐπαναστάσεως τοὺς φοβεροὺς ἐπ' ἐκκλησίας ἐξορκισμοὺς· οὐδὲ λανθάνει τινὰ καὶ πολλῶ ἦττον τοὺς ἐν Κωνσταντι- νῇ ἀδυναμίᾳ τῆς ἐν αὐτῇ Κυβερνήσεως· Βλα- σφημία δὲ ἀντικρὺς εἶναι καὶ ὕβρις πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ν' ἀπο- μιμῆται ὁ φέρων τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὰ σύμ- βολα Πατριάρχης τοῖς διωκομένοις καὶ φεύ- γοντας εἰς τὰ τέσσαρα κέντρα τοῦ κόσμου Ἰουδαίους Ἀρχιερατίνους καὶ νὰ δίδῃ ἀφορ- μὴν παρεξηγήσεων εἰς τὸν Κόσμον ὅτι συμ- περιφέρεται οὕτω, χάριν εὐτελῶν τιμῶν καὶ συμφερόντων, καὶ ὅτι διὰ τὰ πρὸς βλά- βην τῶν Βουλγάρων ἐμπαθῇ ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα, διακυβεύει τὰ ὕψιστα συμφέ- ροντα τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἐπραττον κατὰ τοὺς κινδύνους τῆς ἀγω- νιώσεως Ἑπταλόφου οἱ τελευταῖοι πολιτικοὶ καὶ ἐκκλησιαστικοὶ Βυζαντινοί.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς μετὰ τῆς βασι- λίσσης καὶ τῶν βασιλοπαίδων ἀφίκετο εἰς Πετρούπολιν προχθὲς τὸ σάββατον τὴν 3 ὥραν μ. μ.

Κατὰ τοὺς πιθανωτέρους ὑπολογι- σμούς ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἐπανέρχεται εἰς Ἀθήνας περὶ τὰ μέσα Σεπτεμβρίου.

Καὶ διὰ τοῦ παρελθόντος ἐκ Κων- σταντινουπόλεως ἀτμοπλοίου ἀφίκοντο εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν ἀρκετοὶ Μαυροβούνιοι καὶ Ἑρζεγοβίνιοι ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν νέου τινος εὐεidoῦς καὶ ζωηροῦ, μόλις τὸ εἰκοστὸν τῆς ἡλικίας τοῦ ἄγοντος ἔτος.

Διὰ τοῦ ἐκ Σμύρνης καὶ Συρίας ἀτ- μοπλοίου ἀφίκοντο καὶ τινες Τουρκοὶ Βασι- βουζοῦν καὶ ρυπαροὶ καὶ δυσειδέστατοι, ἐπαί- ταις ἀθλοῖς μάλλον ἢ στρατιώταις ἐοικό- τες καὶ μέχρι βουλιμίας, ὡς ἐδόκουν, πει- νῶντες.

— Τὴν τρίτην ἐν ᾧ μεσίτης τις, Ἀρι- στείδης καλούμενος, ἵστατο ἐν τῷ ζαχαρο- πλαστεῖω Δαπλόα, ὑπ' ἀποπληξίας προσ- βληθεὶς, ἀπέθανε παραχρῆμα.

— Ἐν τινι σκνδαλοποιεῖσθαι παρὰ τὸν ναὸν τῆς Μεταμορφώσεως κειμένῳ, συνεβῆ τὴν νύκτα τῆς Κυριακῆς κλοπὴ χρημάτων καὶ διαφόρων ἄλλων πραγμάτων ἀξίας τριακοσίων περίπου δραχμῶν ὁ κλέπτης συνελήφθη.

— Ὁ ἀξιόλογος ἐνωματάρχης κ. Καρα- βίδας περὶ οὗ καὶ ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ πολλὴν ἐποικήσασθα λόγον, μεταβάς καὶ αὐθὺς εἰς Τήνον, συνέλαβε καὶ ἤγαγεν εἰς Σῶρον καφεπώλην τινὰ συνεργὸν τῶν ἐκείσε ἐκ Σμύρνης, ὡς εἶπομεν, κατασχόντων πρό- των ἡμερῶν κλεπτῶν.

— Καὶ ἕτερος ἐνωματάρχης τῆς ἐνταῦθα μοῖρας τῆς Χωροφυλακῆς ὁ κ. Εὐστ. Εὐ- σταθίου, συμπλεκέντων προχθὲς μετὰ πολ- λῆς ὁρμῆς τινων λευβούχων, συράντων πι- στόλια καὶ μαχαίρια καὶ ἀπειλούντων δει- νὸν ἀλλήλους, θαρραλέως ἐπεμβάς, κατόρ- σε ν' ἀφοπλίσῃ, συλλάβῃ καὶ παραδώσῃ τοὺς θρασυτέρους καὶ ἐπικινδυνωτέρους εἰς τὴν ἀστυνομίαν καὶ νὰ προλάβῃ σπουδαῖα δυστυχήματα. Ὡστε καὶ ὁ κ. Εὐσταθίου εἶναι ἐκ τῶν ἐντίμων καὶ γενναίων στρα- τιωτῶν, οἵτινες τιμῶσι τὴν θέσιν των καὶ εἶναι ἀξιοὶ ἐπαίνων.

Δραττόμενοι δὲ τῆς εὐκαιρίας, ἀπονέ- μωμεν τὰς δεούσας εὐχαριστίας τοῦ κοινοῦ εἰς τοὺς διοικούντας τὴν μοῖραν Κυκλάδων ἀξιωματικούς κ. κ. Λέκαν καὶ Βουδούρην, ὅς οὗς τοιοῦτοι στρατιωτικοὶ μορφοῦνται καὶ ἐνεργοῦσιν.

— Ὁ παρὰ τῷ ἐνταῦθα Πρωτοδικεῖῳ δικαστὴς κ. Ἐμμ. Λυκοῦδης, νέος ὑπὸ πᾶ- σαν ἐποψὴν ἀξιόλογος, ἐμνηστεύσατο τὴν θυ- γατέρα τοῦ ἐν Θεσσαλονικίᾳ διαμένοντος πλουτοῦ ὁμογενοῦς κ. Βλάτση τὴν δεσποι- τίδα Δήμητραν, νύμφην πολύφερνον, πολυ- θέλητρον καὶ ἐρασίαν. Ὁ «Ἡλιος» εὐχε- ται τοῖς μελλονύμφοις ταχυτάτην στέψιν.

— Ὁ ἐξ Ὁδησσοῦ ἔμπορος κ. Ἰ. Σαρρί- δης ἐνυμφεῖται τὴν θυγατέρα τοῦ συμπο- λίτου μας κ. Σφυρῆ τὴν δεσποινίδα Εὐτέρ- πην, πολλὰς χήρῃς κεκοσμημένην. Εὐχό- μεθα τοῖς νυμφίοις πᾶν ἀγαθὸν καὶ πᾶσαν εὐδαιμονίαν.

— Καθ' ἃ γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Νάξου ἡ ἐκεῖ ἐσοδεία τοῦ ἐλαίου καὶ βελανιδίου προμηνύεται ἀρίστη, ἢ τῶν κίτρων ὅμως με- τρία.

— Ἐπὶ τοῦ θωρηκτοῦ «Γεωργίου» ἀπο- πλεύσαντος εἰς Θεσσαλονικίαν ἐπὶ τῇ ἀγγε- λίᾳ τῆς σφαγῆς τῶν δύο προξένων εἶχεν ἐ- πιβῆ λόχος σκαπανέων ὑπὸ τὸν ἀξιωματι- κὸν κ. Ψαροδήμον. τὴν Κυριακὴν ἐπα- νῆλθεν εἰς Πειραιᾶ ὁ λόχος οὗτος διὰ τοῦ κατὰπλεύσαντος ἰταλικοῦ ἀτμοπλοίου.

— Κατ' ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμ- βουλίου ἡ Βουλὴ συγκαλεῖται κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Σεπτεμβρίου. Τὸ πρὸς τοῦτο διάταγμα ἀπεστάλη τὴν Κυ- ριακὴν εἰς Πετρούπολιν, ὅπως ὑπογραφῇ ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

— Ἀναγινώσκωμεν ἐν τῇ «Εὐδοίᾳ» τῆς Χαλκίδος τὰ ἐξῆς: «Ἀπὸ τῆς χθὲς καίεται τὸ δάσος τοῦ Πεισιῶνος. Δὲν θὰ εὐρεθῇ τέλος πάντων τρόπος, δι' οὗ νὰ προφυλάττωμεν τὰ ὄρη τὰ δάση μας».

— Ἐφημερίδες τινὲς ἀναγγέλλουσιν ὅτι Τουρκικὸν τηλεγράφων ἐστάλη εἰς τὴν Σερβικὴν κυβερνήσιν, δι' οὗ ζητεῖται κατὰ

εστὶ τῶν ὅπλων, ἐκκένωσις τῶν φρουρίων καὶ κατοχὴ αὐτῶν ὑπὸ τουρκικοῦ στρατοῦ· καὶ ὅτι, ἐν ἐναντίῳ περιπτώσει, θέλουσιν εἰσβάλλει τὰ ὀθωμανικὰ στρατεύματα εἰς Σερβίαν.

— Πληροφορούμεθα, γράφει ἡ «Μεταρρύθμισις» τῆς Κων[σταντι]νόπολεως, ὅτι συνεχῆς ἀλληλογραφία ἀνταλλάσσεται μεταξὺ τοῦ κ. Κοντοσταύλου ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος, καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν γραμματέως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀλληλογραφίας ταύτης λέγεται λίαν σπουδαῖον.

— Ἡ ἐν Κωνσταντινὺν Ἀρμενικὴ ἐφημερίς «Ματζουμαί Χαβαδὶς» ἐν ἐκτάκτῳ παραρτήματι ἐδημοσίευσεν τὰ ἐξῆς, ἅτινα μεταφέρομεν ἐκ τῆς «Βυζαντινῆς» μὴ ἐγγυώμενοι αὐτῶν περὶ τῆς ἀληθείας.

«Καὶ εἰδήσεις ληφθεῖσας σήμερον περὶ πτάς 6 ὥρας τουρκιστὶ μέσον Ὀδησσοῦ, ἔνεκα τῆς αὐστηρίας τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσίας πρὸς τὸν καθολικὴν τῶν Ἀρμενίων Πατριάρχην διαγωγῆς, λίαν δυσχερестηθέντες οἱ Ἀρμένιοι τοῦ Καυκάσου καὶ τῆς Γεωργίας συνηνώθησαν μετὰ τῶν Κιρκασίων, καὶ συνεποσούμενοι εἰς 80,000 χιλιάδας ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Μέγ. Δουκὸς Μιχαήλ Ἀντιβασιλέως τοῦ Καυκάσου, συνεκρούσθησαν μετὰ 40,000 Ῥώσων».

«Ὁ Μέγας Δουξ εἶχε 50,000 στρατὸν καὶ 8 κανόνια ὑπὸ τὰς διαταγὰς του. Δύο δὲ ἑτεροὶ ἀνώτεροι ἀρχηγοὶ Ἀρμένιοι ἔχοντες ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν ἀνὰ 15,000 στρατὸν καὶ ἀνὰ 6 κανόνια ἕκαστος ὠρμησαν ἀπὸ τρίαμέρη καὶ κατέστρεψαν τὸν Ῥωσσικὸν στρατὸν.

» Ἐν τῷ μεταξὺ 4000 Ῥωσσικοῦ στρατοῦ κατέφυγον εἰς τὴν στρατόπεδον τοῦ Μεγάλου Δουκὸς Μιχαήλ.

» Ὑπάρχει δὲ ἐλπίς ὅτι καὶ οἱ εἰς τὰ σύνορα τῆς Τουρκίας Ἀρμένιοι θέλουσι προσδράμει πρὸς βοήθειαν τῶν ἀδελφῶν τῶν.

— Κατ' ἐπίσημα ἔγγραφα τὸ ναυτικὸν τῆς νῦν ἐλευθέρας Ἑλλάδος μετὰ τοῦ τῆς Θράκης καὶ Μακεδονίας τῷ 1815 συνέκειτο ἐκ πλοίων 615 τόνων 153,580.

— Κατὰ τὴν «Posta Mediterranea» τῆς Τεργέστης καθ' ὅλον τὸν μῆνα Ἰούνιον διέβησαν τὴν διώρυγα Σουεὺς 94 πλοῖα πληρώσαντα διόδια τέλη φράγκα 1,928,000. Καθ' ὅλον δὲ τὸ πρῶτον ἑξάμηνον τοῦ ἔτους τούτου διέβησαν 786 πληρώσαντα φράγκ. 15,660, 867 ἐνῷ κατὰ τὸ πρῶτον ἑξάμηνον τοῦ ἔτους 1875 διέβησαν 822 πλοῖα πληρώσαντα φράγκα 15,268,266.

— Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1875 μετηνάστευσαν ἐξ Ἀγγλίας εἰς Καναδᾶν μόνον 27.382 ἄτομα.

— Ἐπίσης κατὰ τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα ἡ ἐν Λονδίῳ ναυτικὴ τράπεζα J. Harris ἐκηρύχθη εἰς κατὰστασιν πτωχεύσεως· τὸ παθητικὸν αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τριακοσίας χιλιάδας λιρῶν στερλινῶν.

— Ἐπίσης κατὰ τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα ὁ Ἀμερικανὸς Ἰόνσων ἀπεφάσισε νὰ ταξειδεύσῃ ἐξ Ἀμερικῆς εἰς Λιβερπούλιν μόνος ἐπὶ τῆς λέμβου «Centennia»· συννητήθη δὲ μετὰ τῆς «Ἀμερικῆς» ἀτμοπλοίου τῆς ὑπερατλαντικῆς ἐταιρίας τὴν 2 Ἰουλίου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ὠκεανοῦ εἰς τὴν 41 μοῖραν πλάτους καὶ 62 μῆκους, ἀρνηθεὶς νὰ δεχθῇ τὰς εἰς αὐτὸν προσενηχθείσας βοηθείας.

— Ἐκ τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος μεταφέρομεν τὰς ἐξῆς περιέργους στατιστικὰς πλη-

ροφορίας. Οἱ κ. Χολοβάυ, δαπανῶσιν ἐτησίως εἰς εἰδοποιήσεις ἰδιαιτέρως καὶ ἐν ἐφημερίῃ χάριν τῶν διασῆμων αὐτῶν καταποτίως 750 περίπου χιλιάδας φράγκων, οἱ ράπτει Μόζες καὶ οἰδὲς περίπου 250, ἐπίσης δὲ τοσαύτας οἱ κ. Ῥόλαντ καὶ οἰδὲς κατασκευαστὴρ εὐώδους ἐλαίου καὶ ὁ δόκτωρ Γιούγκ κατασκευαστὴς ἀρίστου ἐλαίου τῆς μουρούνης, ἡ δὲ κ. Τουσάντ πληρώνει εἰς μόνον τὴν ἐταιρίαν τῶν λεωφορείων «Ἀτλὰς» φράγκα 2500 καθ' ἑβδομάδα ἵνα ἐν τοῖς λεωφορείοις ἀναρτῶνται αἱ εἰδοποιήσεις τοῦ καταστήματός της. Ἀλλ' ὁ πληρόνων πλέον παντὸς ἄλλου χάριν δημοσιεύσεων, ἀγγελιῶν καὶ εἰδοποιήσεων εἶναι ὁ ἐν Νέκ' Ὑόρκη διάσημος φαρμακέμπορος κ. Χέμβολδ ὅστις ἐξοδεύει εἰς εἰδοποιήσεις 50 περίπου χιλιάδας φράγκων καθ' ἑβδομάδα.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Οἱ Τούρκοι ἴστανται παρὰ τὰ πρόθυρα τῆς Σερβίας, ἀλλὰ δὲν τολμῶσιν ἐπὶ νὰ προβῶσιν εἰς γενναίαν ἐπίθεσιν, καλῶς γινώσκοντες ὅτι ὁ ὑπὸ τὸν Τσερναγερ πολυάριθμος καὶ μάχιμος στρατὸς θ' ἀντιτάξῃ ἐν ταῖς ὁχυραῖς περὶ τὸ Δελιγράδ καὶ τὸ Ἀλεξινάτε θέσεις δυσκαταγώνιστον ἄμυναν. Τοῦτο ἀνομολογοῦσιν καὶ τὰ δυσμενέστατα πρὸς τὸν σερβικὸν ἀγῶνα διατεθειμένα φύλλα. «Οἱ Σέρβοι, γράφει ὁ «Τύπος», παρέσχον καὶ παρὰ τὸν Τιμόκ καὶ παρὰ τὸν Δρίαν τεκμήρια τῆς ἱκανότητος αὐτῶν περὶ τὸ ἀμύνεσθαι, εἶναι δὲ καὶ λόγῳ νοημοσύνης ὑπέρτεροι τῶν Τούρκων. Αἱ πλείεσαι τῶν ἄχρι τοῦδε μαχῶν διήρκεσαν 8-10 ὥρας. Τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι λόγῳ στρατηγικῆς δεινότητος οἱ Τούρκοι καὶ Σέρβοι στρατηγοὶ εἶναι ἀντάξιοι ἀλλήλων. Ἀλλως τε δέ, πρὸς διοργάνωσιν συστηματικῆς εἰσβολῆς ἐν ἐχθρικῇ χώρᾳ ἀπαιτοῦνται χρήματα, ἀφθονοὶ τροφαί, μέσα συγκοινωνίας, οἱ δὲ Τούρκοι στεροῦνται πάντων τούτων. Ὡστε ἡ πάλη δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ κατ' οὐδένᾳ λόγον ὡς κριθεῖσα.»

Ἐκ τοῦ στρατηγείου τοῦ Ἀλιμπιτς ἀγγέλλεται καὶ αὖθις ἡ ἄλωσις τῆς Βυελίνης. Ἀλλ' ἡ ἀπίθανος εἰδησις χρήζει ἐπικυρώσεως. Ὁ Ζέγ, οὗ ἡ ἀνικανότης ἐξηλέγχθη πλέον καταφῶρος, ἐπαύθη ἀντ' αὐτοῦ δὲ διορίσθη ἀνώτατος ἀρχηγὸς τοῦ παρὰ τὸν Ἰβάρ στρατοῦ ὁ συνταγματάρχης Τσόλκ. Ἀντὶς ὅστις φημίζεται ὡς ἀξιώτατος. «Ὅτι ἀφορᾷ τοὺς Μαυροβουνίους, ἡ «Πολιτικὴ Ἀλληλογραφία» ἐπιμένει βεβαιόσας ὅτι ἡ κυρία αὐτῶν στρατιὰ ἀπεκρούσθη ἄχρι Γάτσκου καὶ Γορίτου. Εὐμενέστεροι δὲ τὰ ὅπλα αὐτῶν ὑπῆρξαν αἱ περὶ τὴν Ποδγορίτσαν μάχαι. Ἡ ἐπίθεσις 15,000 Τούρκων ἀπεκρούσθη πράγματι νικηφόρος. Νῦν ἀπεστάλησαν εἰς Ἀντίβαρι νέα τουρκικὰ στρατεύματα, ὅπως ἐνισχύσωσι τὸ ἐν Ποδγορίτῃ στρατόπεδον.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ,

[Τηλεγράφημα ρεώτατον διὰ Βόλου.]
Βιέννη, 50/18 Ἰουλίου 2. 50 μ. μ.
Ῥαγούζα. Ὁ ἡγεμὼν τοῦ Μαυροβουνίου τηλεγραφεῖ ἀπὸ τῆς Βερβίτσας, ὅτι ὁ Μουκτάρ πασσά κατεστράφη καθ' ὅλον κληρίαν. Ἀπὸ 16 τάγματα ἐσώθησαν 4

μόνον διὰ τῆς φυγῆς. Τριακόσιοι νεώτεροι ἡχμαλωτίσθησαν.

Οἱ Μαυροβουνιώται ἐκυρίευσαν πέντε πυροβόλα καὶ μίαν πολεμικὴν σημαίαν.

[Σύνταξιν ἐφημερίδος Στοῦς].

Τεργέστη, 18/50 Ἰουλίου. — ὥρα 9 καὶ λ. 50 π. μ. Οἱ Μαυροβουνιώται ἐκέρδησαν μεγάλην νίκην. Ὁ στρατὸς τοῦ Μουκτάρ πασσά κατεστράφη. Οἱ νικηταὶ ἐκυρίευσαν πολλὰ τηλεβόλα καὶ σημαίας. Ὁ Ὀσμὰν πασσάς ἡχμαλωτίσθη. Ἐτέρα μοῖρα Μαυροβουνιωτῶν ἐνίκησε καὶ παρὰ τὴν Μεδοῦαν.

Βιδύνη, 17/29. — Ὁ συνταγματάρχης Χασσάν ἡγούμενος δύο συνταγμάτων, ἀνεχώρησε σήμερον ἵνα ἐκποίση τοὺς Σέρβους ἐκ τῆς θέσεως ἣν κατέχουσι ἐν Βρεκόβα. (Σημ. Βρεκόβα εἶναι μικρὰ πόλις εἰς τὰ βορειότατα τῆς Βουλγαρίας παρὰ τὰ σύνορα τῆς Σερβίας· ὥστε πάντοτε οἱ Σέρβοι εὐρίσκονται ἐπὶ Τουρκικοῦ ἐδάφους).

Βιέννη, 18/50. — Οἱ Μαυροβούνιοι ἐνίκησαν τοὺς Τούρκους πλείον τῆς Σουρμπίτσας ἔλαβον πολλοὺς αἰχμαλώτους, ἐν οἷς καὶ τὸν Ὀσμὰν πασσάν. Ὁμοίαν νίκην ἤρασαν καὶ εἰς Μεδοῦαν.

Οἱ Σέρβοι ἠνάγκασαν τὸν Ὀσμὰν πασσάν νὰ ἐγκαταλίπῃ τὰς θέσεις, ἃς κατεῖχε περὶ τὸ Βελίκτσοβον.

(Ἐκ τοῦ «Ἐθνικοῦ πνεύματος»).

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΙ

Εὐγενίου Σύη. Ματθίλδης. Ἀπομνημονεύματα νεάνιδος ὑπάνδρου· ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ 1876.

Τὸ ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον γνωστὸν μυθιστόρημα τοῦ διασήμου Εὐγενίου Σύη μετατυπώθεν νεωστὶ μετὰ πολλῶν εἰκονογραφιῶν εὐρίσκεται ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ I. K. ΧΟΥΜΗ.

Περὶ τὴν θεωροῦντες πᾶσαν σύστασιν τοῦ ἀνωτέρω βιβλίου προτρέπομεν τοὺς συμπολίτας ἡμῶν ἵνα ἀγοράσωσιν αὐτὸ τιμώμενον ἀντὶ δραχμῶν δώδεκα.

Συνιστῶμεν παντὶ φιλεμούσῳ τὰ ἐν Μεδιολάνοις ἐν τοῖς καταστήμασι τῶν κ. ἀδελφῶν Treves ἐκδιδόμενα περιοδικὰ Illustrazione Italiana καὶ Illustrazione Popolare, ὡς ἐκλεκτὴν ὕλην ἐκάστοτε περιέχοντα ὠφέλιμον ἄμα καὶ τερπνὴν μετὰ λαμπρῶν δὲ εἰκόνων καὶ εἰς εὐθηνολάττην τιμὴν.

γυμνάτων» ὑπὸ Ῥαγκαβῆ, τοῦ «Χα-
λέτ-Ἐφέντη» ὑπὸ Ῥάμφου ὀλίγαι
πρωτότυποι μυθιοτορίαι ὑπάρχουσιν
ἐν τῇ καθ' ὁμιλημένῃ Ἑλληνικῇ γλώσ-
σῃ καὶ τῇ νεοελληνικῇ Φιλολογίᾳ.

Πλὴν πάντων τούτων ὑπεράνω τέ-
λειται φρονούμεν, ὁ «Ἐξορίστος» τοῦ
Σούττα περιγράφων σκηνὰς τῆς Ἑλ-
ληνικῆς ἐπαναστάσεως καὶ τῆς ἐποχῆς
τοῦ Καποδιστρίου μετὰ τῆς φαντασίας
καὶ τῆς ζωηρότητος αἰτίνες χαρακτη-
ρίζουσι πάντοτε τὸν ὑψηλὴν ποιητὴν
τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος.

Τοῦ «Ἐξορίστου» δὲ πρό πολλοῦ
ἐκλιπόντες νέα ἔκδοσις ἀνατυπωθεῖσα
εὐρίσκεται ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ **I. K. ΧΟΥΜΗ**
πολουμένη ἀντὶ δραχ. τεσσ-
σάρων.

ΟΜΗΡΙΚΗ ΘΕΟΛΟΓΙΑ.

ΗΤΟΙ

Ἡ τῶν Ἑλλήνων Μυθολογία
καὶ λατρεία τοῦ Θεοῦ

ΚΑΘ' ΟΜΗΡΟΝ.

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ.

Μακιδόνος.

ΚΝ ΚΩΝΣΤΑΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ,
1876.

Ἐσχάτως ἐδημοσιεύθη ἐν Κων(πόλει
καὶ πωλεῖται ἐνταῦθα εἰς τὸ βιβλιοπω-
λεῖον τοῦ **κ. I. K. ΧΟΥΜΗ** τὸ ὑπὸ τὸν
ἀνωτέρω τίτλον βιβλίον τουτέστιν ἡ
τῶν Ἑλλήνων μυθολογία καὶ λατρεία
τοῦ Θεοῦ κατ' Ὅμηρον. Τὸ σύγγραμ-
μα τοῦτο ἐβραβεύθη τὸ παρελθὸν ἔτος
ἐν τῷ Ῥοδοκανακίῳ φιλολογικῷ δια-
γωνισμῷ. Εἶναι δὲ ἔργον τοῦ ἄρτι ἐκ
Φιλιππουπόλεως ἀφικθέντος διευθυ-
νοῦ τῶν ἐκεῖ Ζαριφείων διδασκαλείων
κ. Γ. Κωνσταντινίδου, ὅστις συνέγρα-
ψε καὶ τὴν πρό τιμος ὑπὸ τοῦ δῆμου
Ἀθηναίων βραβευθεῖσαν Ἱστορίαν τῶν
Ἀθηναίων ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως μέχρι
τοῦ 1821.

ΑΓΩΓΗ.

Νικολάου Πετροπούλου ὡς δικαστικοῦ
ἐπιτρόπου τῆς ἀντὶ τοῦ Αἰκατερίνης Ν.
Τριπούσης, Καλλιόπης συζύγου **I. Μουμου-
τζῆ** τὸ γένος Ν. Τριπούσης καὶ Καλλιόπης
χήρας Ν. Τριπούσης τὸ γένος Κ. Χούμη ἀ-
πάντων κληρονόμων τοῦ Νικολ. Τριπούσης
καὶ κατοίκων Ἑρμοπόλεως.

Κατὰ

Παναγιώτου Λαιμοῦ πλοίαρχου κατοικο-
δημότου Ἑρμοπόλεως ἤδη δὲ ἀγνώστου
διαμονῆς.

Ἐνώπιον τοῦ ἐμπορικοῦ πρῆματος τῶν
ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.

Μετὰ τοῦ ἐναγομένου ὁ παρ' ἡμῶν κλη-
ρονομηθεὶς Νικόλαος Τριπούσης ἦτο συν-
διοκτῆτης κατὰ τὰ 2)16 τοῦ πλοίου πά-
ρωνος, ὀνόματι «Ἁγίος Γεώργιος» τόνων

448 ναυπηγηθέντος ἐνταῦθα τὸν Αὐγου-
στον τοῦ 1869 δαπάναις τῶν συνδιοκ-
τητῶν καὶ νηολογούμενον εἰς τὸν λιμένα
Σύρου ὑπ' ἀριθμὸν 485. Κατὰ τὰ ἄλλα
40)16 εἶναι συνδιοκτῆτης ὁ ἀντίδικος,
κατὰ δὲ τὰ ἄλλα 4)16 ὁ Κωστ. Λαιμός.

Δυνάμει δὲ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2,459 συμβο-
λαίου γενομένου τὴν 25 Αὐγούστου 1869
ἐνώπιον τοῦ ἐνταῦθα συμβολαιογράφου Νικ.
Νικολιάδου διωρίσθη ὑπὸ τοῦ Νικολάου
Τριπούσης καὶ Κωστ. Λαιμοῦ πλοίαρχος τοῦ
ῤηθέντος πλοίου ὁ ἐναγόμενος, χορηγούν-
των αὐτῷ τῶν ἐντολέων του τὸ δικαίωμα
νὰ διοικῇ τὰς ῤηθείσας μετοχὰς τῶν, νὰ
δίδῃ τὸ πλοῖον ὑπὸ ναῦλον, νὰ εἰσπράττῃ
τοὺς ναύλους κλπ. κα